

V R Z I M O   D I N A R
(za novo šolo na Jesenicah)

a

Vrzimo dinar:
cifra - damo
mož - ne damo!

b

Cifra - damo!
Dinar k dinarju:
za hišo učenosti!
Očka, mamica,
dedek, babica
poln bom modrosti!

c

Vrzimo dinar!
Če se možu obrne mož,
naj ostane mož:
kozarček manj ga zvrne,
sinko mu s peticami povrne!

č

Če se ženi obrne mož,
naj ostane žena:
enkrat bo brez rož,
pa bo šola dograjena!

d

Cifra - mož, cifra - mož,
žena nima rož,
brez kozarca mož,
v novi šoli boš...

Marko Gracer 5.b
(z očkovo pomočjo)

Ob 60-letnici Osnovne šole Toneta Čufarja

Že 60 let je, odkar Osnovna šola Toneta Čufarja uči in vzgaja številne generacije jeseniških učencev. Nekdaj združeni pod eno streho sta Osnovna šola Toneta Čufarja in Osnovna šola Prežihovega Voranca šolali (in izšolali) osnovnošolce iz pretežnega dela občine, ko sta se šoli tudi fizično ločili, pa je ta sprememba predstavljala veliko prednost predvsem za otroke s Plavža, Hrušice in Planine pod Golico, saj je bila njihova pot do šole bližja. V vsem tem času se osnovna naloga učiteljev, ki skušajo učence čim bolj opremiti z znanjem in spretnostmi za nadaljnje izobraževanje in za življenje na splošno, ni bistveno spremenila, se je pa bistveno spremenil sam izobraževalni sistem, ki nalaga bistveno več obveznosti tako učiteljem kot samim učencem. Včasih se zazdi, da ob vseh šolskih in obšolskih obveznosti otroci sploh več nimajo časa biti otroci, učitelji pa ob obilju raznih administrativnih zahtev, poročil in obrazcev nimajo več toliko časa za samo vsebino. Določene šole ta izziv uspešno premagujejo in kot prioriteto postavljajo predvsem vsebino, kar pa je možno le s pravim vodenjem in z učiteljskim kadrom, ki zna učiti, motivirati, tudi vzgajati in kar je bistvenega pomena – delati s srcem. In Osnovna šola Toneta Čufarja Jesenice prav zagotovo spada mednje. Različni dogodki, številni projekti, bogate šolske in obšolske dejavnosti ter odlični rezultati učencev na različnih področjih so le nekateri izmed razlogov, ki to dokazujejo.

Občina Jesenice si je pred nekaj leti zadala, da bo šolo obnovila. V sklopu te obnove je bila že izvedena energetska sanacija, trenutno se izvaja obnova strehe, čaka nas tudi obnova fasade. Iskreno si želim, da bi bila obnova dokončana čim prej in brez nepredvidenih zapletov, saj si to zaslužijo tako zaposleni kot učenci, ki jo obiskujejo. Tako bo šola pripravljena tudi na številne nove generacije učencev, ki še pridejo v njene šolske klopi.

Gospa ravnateljica, celotni učiteljski zbor in ostali zaposleni ter vsi nekdanji in zdajšnji učenci – ob 60-letnici šole vam iskreno čestitam!

Tomaž Tom Mencinger,
župan občine Jesenice

Nekoč je neznani avtor zapisal:

»Danes je tisti jutri, zaradi katerega smo si včeraj delali skrbi.«

Bilo je davnega leta 1957, šolsko leto 1957/58 ko je občinski ljudski odbor ustanovil šolo Tone Čufar- imenovali so jo po pisatelju in pesniku, ki se je rodil na Jesenicah, davnega leta 1905.

Začetki šole so bili v zgradbi današnje čistilnice, v prostorih gimnazije in v šolskem letu 1959/60 je bila zgrajena nova šola- stavba je bila razdeljena, ena polovica je bila OŠ Prežihov Voranc, druga polovica pa OŠ Tone Čufar. Kmalu je šola postajala premajhna in začelo se je razmišljati o novi gradnji na Plavžu.

S pomočjo samoprispevka se je gradnja res začela in leta 1978 je prvič šolski zvonec zazvonil za učence razredne stopnje, leto kasneje pa za vse ostale- tako lahko rečemo, da poleg 60 letnice ustanovitve, praznujemo tudi 40 letnico šole na Plavžu.

Ne samo zgradba tudi program se je skozi vsa leta razvijal in bogatil. Od celodnevne šole, oddelkov podaljšanega, uvajanje programa 9. letne osnovne šole, obvezni in neobvezni izbirni predmeti, prvi tuj jezik že v prvem razredu, nabor interesnih dejavnosti, šole v naravi,.. in še bi lahko naštevala.

Dobre šole niso samo zgradbe in igrišča ob njih. Dobre šole so najprej dobri učitelji in prav vsi ostali zaposleni v šoli, ki odgovorno opravljajo svoj poklic v dobro učencev.

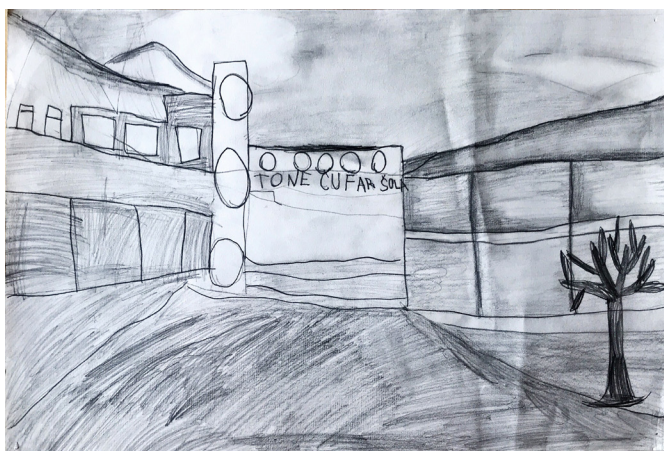
V tem šolskem letu praznujemo 60 letnico. Obletnica šole je prav posebni praznik in tako lepega jubileja smo iskreno veseli, saj smo v preteklih letih sledili menjavi generacij in vsako leto znova ugotavljali, koliko uspešnih delavcev, podjetnikov, znanstvenikov, glasbenikov, umetnikov in športnikov izhaja iz naših šolskih klopi. Veseli smo njihovih uspehov, dosežkov in uveljavitve v poklicnem in osebnem življenju, saj je to potrditev, da smo jim dali ne samo znanje, ampak tudi vzgojo, ter druge osebne kvalitete in spretnosti, ki so potrebne v življenju.

V šestdesetih letih se je nabralo veliko izjemnih uspehov, izzivov, izkušenj, spominov, zgodb. Vsako desetletje je dodalo svojo barvitost. Hvala vsem, ki ste v teh šestdesetih letih soustvarjali življenje in delo šole ter prispevali k temu, da je danes Osnovna šola Toneta Čufarja Jesenice uspešna šola, ki uspešno sodeluje v različnih projektih, šola, ki dosega v slovenskem prostoru prepoznavne uspehe na različnih področjih, šola, ki v zapisu njene vizije in delovanja gradi na sodelovanju v skupnosti.

Obletnice so dobra priložnost, da tisti, ki jih praznujejo, pogledajo na prehojeno pot. 60 let se lahko sliši malo, a je za tiste, ki so, smo ustvarjali zgodbo šole, mnogo daljša in pomembnejša, kot se zdi nam, ki smo vanjo stopili kasneje ali pred kratkim časom in jo usmerjamo v prihodnost.

Obletnica je hkrati priložnost, da si vzamemo čas in v miru pogledamo dosežene rezultate, ki bodo lepa osnova za delo v prihodnjem obdobju-obdobju za naslednjo obletnico.

Ravnateljica:
Branka Ščap

Slika 1: Katja Razboršek, 2. č - Šola

4

Osnovna šola TONETA ČUFARJA JESENICE

Jesenice so se po osvoboditvi leta 1945 zelo hitro širile. Železarstvo jim je dalo svoj vzpon, po strokovnih dosežkih in po naraščanju prebivalstva, ki pa ni bilo izraz naravnega prirastka, temveč grobo poseganje v mestni prostor. Zrasle so visoke stolpnice, kjer so prebivale delavske družine.

Doslej je bila na Jesenicah ena osnovna šola, **Osemletka Tone Čufar**, ki je iskala svoj prostor v raznih stavbah - v prostorih današnje čistilnice, Gimnaziji Jesenice.

Slika 2: Čistilnica -
1. razred

1. septembra 1957 je Občinski ljudski odbor ustanovil **OŠ Tone Čufar Jesenice**. Tako je zaslediti, da je šolsko leto 1957 / 58 beležilo 13 oddelkov od 1. do 4. razreda in 495 učencev.

V letih od 1959 / 60, ko je bila zgrajena nova šola (današnja OŠ Prežihovega Voranca), do leta 1979 / 80, si je OŠ Tone Čufar delila stavbo z Vorančevo šolo. Leta 1961 / 62 je šola postala popolna osemletka.

Slika 3: Pričetki
gradnje nove šole na
Jesenicah

5

Poučevali so v dveh izmenah na predmetni stopnji ter kar v treh na razredni stopnji. Pouk je potekal od ponedeljka do sobote. Že v tistem času so učencem popestrili pouk z izvajanjem različnih dejavnosti (kolesarski izpiti, papirna akcija...) in športnih dnevo.

Slika 4: Kolesarski izpit

Slika 5: Papirna akcija

Slika 6: Športni dan na bazenu Ukova

Slika 7: Športni dan v Španovem vrhu

V letu 1973 / 74 se je pojavila ideja o celodnevni osnovni šoli, vendar zanjo ni bilo pogojev in potreba po večjem šolskem prostoru je narekovala akcije za uvedbo samoprispevka.

29. februarja 1976 je bil referendum izveden. V velikem številu so se delovni ljudje odločili za gradnjo šolskega centra Plavž, kjer naj bi po prvotnem načrtu dobili prostor varovanci vrta, učenci osnovne šole in učenci šole s prilagojenim programom.

29. II. 1976 - Za izgradnjo šolskega prostora se občani na referendumu izrečejo za samoprispevek.

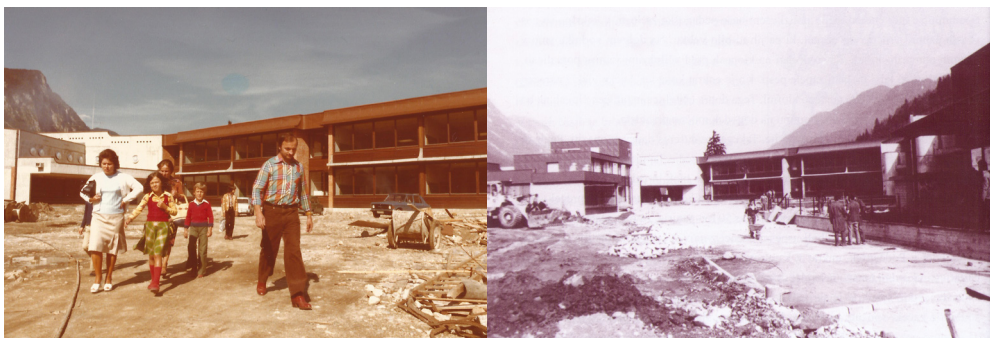
16. in 17. III. 1976 - Skupščina občine Jesenice izda odlok o prvem samoprispevku.

27. IV. 1977 - Tov. Štefan Nemeč položi temeljni kamen.

30. VIII. 1978 - Zaključena je prva faza ŠCP-nizji oddelki. Slovesna seja ob prevzemu novih prostorov v upravljanje.

2. VIII. 1980 - Otvoritev ŠCP. Slavnostni govornik tov. Osredkar.

Šolsko leto 1977/78 je bilo v znamenju priprav v COŠ. V tem času je Skupščina občine Jesenice sprejela odlok o novem šolskem okolišu in tudi odločitev, da se v novo šolo na Plavžu seli Osnovna šola Tone Čufar.

Slika 8 in 9: Gradnja šole na Plavžu

1. septembra 1978 je tako začela z delom COŠ za učence od 1. do 4. razreda, v letu 1979/80 pa še za učence od 5. do 8. razreda. Velike spremembe beležimo v šolskem letu 1986/87, število učencev je naraslo na 1244, organizacijska shema je bila spet nova, ohranili smo COŠ od 1. do 3. razreda, za ostale pa poldnevni pouk. Za ohranjanje dobrih elementov COŠ-a smo si prizadevali tja do leta 1988/89, ko smo modificirali obliko dela za učence od 1. do 3. razreda, od 4. do 8. razreda pa speljali program poldnevne klasične šole v dveh izmenah. V šolskem letu 1993/94 smo uvedli projekt športnega oddelka, v naslednjem letu pa smo uspeli, da so vsi učenci hodili k pouku v dopoldanski izmeni.

Slika 10: Otvoritev OŠ Tone Čufar Jesenice

V šolskem letu 1994/95 se je šola ponovno preimenovala. Postala je Osnovna šola Toneta Čufarja Jesenice.

Velik upad števila otrok beležimo v šolskem letu 1997/98, saj je takrat zapustilo šolo kar šest oddelkov osmošolcev, sprejeli pa smo le tri oddelke prvošolcev.

Tako, kot veliko šol v Sloveniji, smo se začeli že v letu 1999/2000 pripravljati za devetletko in leta 2002/03 že sprejeli prvo generacijo prvošolcev v devetletki.

Naša šola že vrsto let uspešno vodi tudi vzgojno-izobraževalno delo v bolnišničnem oddelku Bolnice Jesenice.

Slika 11: Splošna bolnišnica Jesenice

Slika 12: Erik Štupar, 5. c - Moja družina

BILI SO UČENCI NA OŠ TONETA ČUFARJA

Marsikdo se rad spominja dni, ko je še obiskoval osnovno šolo, ko skrbi niso bile velike, ko je nedolžno in poln pričakovanj korakal svojemu cilju naproti. Tako se tudi na OŠ Toneta Čufarja radi spomnimo prenekaterih ljudi, ki so stopali skozi naša šolska vrata in dosegli v življenju lepo in slavno kariero.

Našo šolo so v preteklosti obiskovali sedaj znani posamezniki:

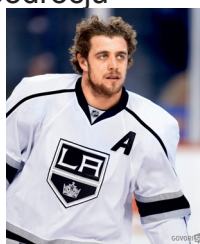
- Dr. Dušan Keber - znanstvenik, zdravnik, minister, politik
- Dr. Franc Leskošek - sociolog, vodilni strokovnjak na področju samomorov
- Matej Šurc - novinar
- Polona Bertonec - novinarka
- Alenka Pintarič - pevka
- Aleš Vovk - glasbenik
- Anja Baš - glasbenica
- Franci Rebernik - pevec
- Domen Jeraša - skladatelj, dirigent
- Miha Mazzini - pisatelj in scenarist
- Klemen Klemenc - igralec
- Urška Hlebec - igralka
- Uroš Smolej - igralec
- Bernarda Gašperšič - režiserka, filmska in gledališka igralka
- Mario Čilibrik - stand up, filmski igralec, TV
- Anja Klinar - plavalka
- Anže Kopitar - hokejist
- Franci Žbontar - hokejist
- Grega Žemlja - tenis
- Saša Dončič - košarka
- Gregor Urbas - drsalec
- Jure Robič - kolesar
- Sašo Robič - smučar
- Jernej Koblar - smučar
- Alenka Dovžan - smučarka
- Maruša Ferk - smučarka
- Jernej Slivnik - udeleženec paraolimpijskih iger v J Koreji 2018
- Nejc Frank - skakalec, trener

Slika 13:

Alenka Dovžan

Foto: Slovenske novice

Slika 14:

Anže Kopitar

Foto: Profimedia

Slika 16: Jernej Slivnik

Foto: ZSIS

Slika 15: Anja Klinar

Foto: Gorazd Kavčič

ŠOLO SO V OBDOBJU OD 1957/58 DO 2017/2018 VODILI

1957 - 1964 - France Žvan

1964 - 1969 - Janez Svolfjšak

1969 - 1980 - Ilika Šmid

1980 - 1997 - Ljudmila Ilenič

Od leta 1997 šolo vodi ravnateljica Branka Ščap.

Foto 17: France Žvan

Slika 20: Ljudmila Ilenič

Foto 18: Janez Svolfjšak (prvi iz leve)

Slika 19: Ilika Šmid

Slika 21: Branka Ščap

Pomočniki ravnateljev v obdobju delovanja šole Toneta Čufarja Jesenice so bili:

Božidar Lenardič, Valentin Sodja, Branka Ščap in Milana Krmelj, Jožica Bergel in Lilijana Olup, Katja Svetlin Piščanec, Gaber Klinar in Sabina Rekar pa še vedno opravljajo delo pomočnika ravnateljice.

Na šoli so bili od leta 1957 zaposleni naslednji učitelji:

Agrež Daniel, Avsenak Polona, Avsenak Jože, Ažman Anica, Ban Mateja, Bijol Dijana, Bric Branko, Brenk Jože, Blažič Marjeta, Bizjak-Trojar Ema, Bogataj Mitja, Berce Renata, Brišar Anica, Brance Marjeta, Bahun Dušan, Bitežnik Stane, Berce-Srna Majda, Bertoncely-Košir Jolanda, Bulovec-Korošec Nataša, Božnik Brane, Baloh-Dornik Lidija, Bernetič Irena, Bregant Anja, Cuderman Vinko, Cundrič Magda, Cuznar Darinka, Cindrič Marjana, Čuden Zora, Čelesnik-Uršič Marta, Črv-Sušnik Mateja, Črv Darja, Draskofler Olga, Draskofler Jože, Dolar Irena, Dolenc Branka, Dolenc Tone, Erlah-Stražišar Mira, Gale Matjaž, Gmajnar Slavka, Gregori Slavko, Gunde Milan, Hribar Dušan, Humerca Jože, Egart-Grm Marija, Hlebanja Marija, Hajdinjak-Klinar Irena, Hribernik Zofija, Ilenič Ljudmila, Ilenič Slavko, Iskra Sonja, Jenstrle Darinka, Jamar Jana, Jenstrle-Najdenova Milena, Jakelj Martina, Jurič Boris, Jarc Fani, Jakelj Marija, Jenko Petra, Jekler Sandra, Jerman Sergeja, Javorski-Sodja Lucija, Jelovčan Miha, Kapus Mihaela, Kavčič Zdravko, Klinar Ana, Korenc Ljuba, Krivec Zdravko, Kalčič Antonija, Klemenc Klemen, Kodre Bojana, Korenc Anton, Kejžar-Biček Stanislava, Kočevar-Hočevar Vera, Kunc Majda, Klinar Jakob, Kejžar Inge, Kočevar Rado, Korošec Francka, Kralj Samo, Kutin Marija, Kozinc Alenka, Korošec Ivo, Kolman-Mertelj Nuša, Klinar-Smolej Irena, Kern-Svoljšak Metka, Klemenc Ana, Klančnik Tomaž, Kolman-Finžgar Božena, Katrašnik Darja, Klobasa Jolanda, Kodre Tina, Kecman Andrej, Lavtar Stojan, Lavtižar Dragica, Lesjak-Kelvišar Irena, Leskošek Danijela, Lenardič Božidar, Ličof Marica, Ličof Peter, Ličof Anka, Lipicer Marjana, Lotrič Alenka, Leskovšek Leon, Lah Ana, Micolinič Breda, Mejač Leopold, Medja-Udir Mirica, Maroševič Bojan, Maver Dušan, Medja Zora, Mišmaš-Bombač Cilka, Mesarič Marija, Markelj-Pogačar Ana, Mali Ljubica, Muhič-Gasar Ivana, Madon Helena, Morič Lojzka,

Mandeljc Marjeta, Makovec Neža, Markovič Veronika, Noč-Perhaj Mojca, Očko Olga, Orešnik-Smolej Borica, Oblak Irena, Pavlič Alenka, Polak Nada, Prešeren-Podlogar Nastja Podlipnik Zofija, Pribošič Ana, Pribošič Alenka, Pogačnik Matjaž, Peterman Marko, Peternel Franci, Pogačar-Žnidar Metka, Pazlar Meta, Pristov Anita, Rabzelj Rozalija, Rudolf-Rojnik Metka, Ravnik Roža, Richtar Stanka, Rutar Srečko, Ravnik Breda, Rihar Angela, Rekar-Kreuzer Maja, Razinger Mojca, Ravnik Vida, Reichman Marija, Roessler Ivana, Rožič Mateja, Rešek Meta, Ramič Sanela, Surjan Tomo, Svoljšak Janez, Smolej Stanko, Savinšek Roman, Sodja Valentin, Stare Renata, Šimnic Alenka, Ščavničar Stevo, Ščuka Roberto, Škrli Bratko, Šurc Marija, Šurc Franc, Šurc Matjaž, Šušteršič Marija, Špringer Olga, Štravs Jernej, Šalamon Bernarda, Štrumbelj-Krmelj Milana, Šifrer-Skubic Janina, Škrli Igor, Štajner Karmen, Šmid Ilika, Škofic Jolanda, Tavčar Angela, Torkar Jaka, Tišov Mojca, Tratar Zorka, Vaupotič Tončka, Vivat Edita, Vesek Ema, Vuga Irena, Zadel Lejla, Zelič-Noč Helena, Zonik Cvetka, Žvan Marija, Žvan France, Žlebir Fani, Žemva Neva.

Slika 22: Čufarjada

V jubilejnem letu so v Osnovni šoli Toneta Čufarja Jesenice zaposleni še:

Ambrožič Darja, Bergel Pogačnik Janka, Biščević Zehra, Bohak Nancy, Brus Magda, Burnik Marija, Cuznar Zadnik Mateja, Čebulj-Cenc Laura, Čebulj Mojca, Čušin Mojca, Femc Knaflič Saša, Frank Bojana, Gotlib Dajana, Gregorčič Špela, Gregorič Karolina, Grohar Neja, Henoekel Fani, Ilić Goran, Kamenščak Marija, Klepac Mojca, Klinar Gaber, Klinar Klavdija, Kosič Magda, Kristan Romana, Kržič Karmen, Kunčič Brigita, Legat-Mežek Monika, Mertelj-Zgonc Anica, Mirtič-Dolenec Alenka, Narad Mojca, Noč Marjetka, Novak Diana, Novak Mojca, Olup Lilijana, Osenk Martinjak Bojana, Petrovčič Karmen, Pirih Bruna, Pirija Maja, Podoš Angelica, Pogačnik Nejc, Pogačnik Uroš, Pongrac Tanja, Potočnik Bernarda, Prešern Jolanda, Ramuš Mateja, Ribnikar Metka, Ropret Linda, Savinšek Tatjana, Sitar Darja, Skumavc Ferjan Maruša, Subotić Joško, Svetlin-Piščanec Katja, Škedelj Jožica, Toman Majda, Urukalo Jožica, Vasilkova Elena, Vovk Tilen, Willewaldt Urška.

1. 9. 1972 je na Osnovni šoli Toneta Čufarja pričela z delovanjem svetovalna služba. V teh letih so bili člani šolske svetovalne službe:

Bojana Hudnik Rutar, logopedinja
Zdenka Erjavšek, psihologinja
Jana Bizjak, pedagoginja
Darinka Cuznar, logopedinja
Bojana Bizjak Jekovec, pedagoginja
Alen Kofol, specialni pedagog
Jožica Bergel, socialna delavka
Pavla Klinar, socialna pedagoginja

Danes delo svetovalnih delavcev na šoli opravljajo:

Sabina Rekar, pedagoginja
Andreja Jalen, psihologinja
Monika Kalman, socialna pedagoginja

Slika 23: Selma Omanović, 3. a
Sova

Že v samih začetkih Osnovne šole Toneta Čufarja je delovala knjižnica. Sprva so izposajo vodili kar učitelji sami ali pa administrativni delavci. V sedemdesetih letih je delo knjižničarke prevzela Vladka Platiša, pri izposoji pa ji je pomagala Irena Leskovšek. Danes knjižnico uspešno vodita Marjetka Noč in Marija Burnik.

Slika 24: Knjižnica

Z razvojem tehnologije so se na šolah odpirala nova delovna mesta. Eno takih je tudi delovno mesto računalnikarja. To delo je na naši šoli opravljal Klemen Klemenc, nasledila pa sta ga Angelica Podoš in Goran Ilić.

Slika 25: Računalnica

Iz leta v leto so se izboljševali tudi pogoji dela v šolski kuhinji. Poleg malic pripravljamo tudi kosila. Za dobre jedilnike in kalorične obroke je najprej skrbela vodja šolske prehrane Fani Jarc, kasneje Alenka Šimnic, Marija Djokić, Romana Pavlin, Marija Zupanc, Ana Lah, sedaj pa to delo uspešno opravlja Saša Femc-Knaflič.

Slika 26: Jedilnica

Ob nastanku Čufarjeve šole je zelo vidno vlogo, poleg ravnatelja, imela tajnica. Najprej je delo tajnice opravljala Albina Črv, kasneje Anita Draksler. V poznih šestdesetih letih je to delo prevzela Dora Klančnik-Krznarič, nasledila jo je Sonja Makuc, po njenem odhodu v pokoj pa delo opravlja Staša Žemva.

Finančne zadeve so na začetku opravljali na Občini, kasneje na TIS-u (temeljna izobraževalna skupnost), pa na SIS-ih (Samoupravna interesna skupnost). Ob nastanku VIZ-a (Vzgojno izobraževalni zavod) njihove strokovne službe, od začetka devetdesetih let pa se to delo vodi v posameznih zavodih.

Prvo delo računovodja na Osnovni šoli Toneta Čufarja je opravljal Franc Čadej, nasledila ga je Stanka Pipan, pri delu ji je pomagala tudi Marjana Mali. Danes računovodska dela opravljata Polona Mežnarec in Hilda Tomažin.

Administrativna in knjigovodska dela so na šoli opravljali Anita Faletič-Novak, Mirjana Popovič, Marija Pristavec, Ivanka Vukčević in Irena Leskovšek, danes pa to delo opravlja Tanja Ječnik.

V šoli je bilo vedno potrebno poskrbeti za lačne želodčke in že v preteklosti so pripravljali odlične obroke naslednji kuharji in kuharice: Džafič Rajfa, Fotak Vera, Iveljič Milka, Jus Albin, Klinar Štefan, Ključanin Nasiha, Lujič Milka, Macura Jela, Možina Ljubica, Nemeč Martina, Rižnar Alena, Smolej Anica, Smolej-Hafner Cvetka, Olga Rabič, Skumavc Zdenka, Štih Heda, Štefelin Anica, Veljkova Stojanka, Šavnik Marjan, Zupančič Blaž.

Še danes nas z dobrimi jedmi razvajajo: Grgurič Marjan, Debelak Branka, Balić Fatma, Jandrijevič Jadranka, Grgurič Jure, Rekić Alma, Kogelnik Tajana

Imamo lepo in čisto šolo, saj so za to v preteklosti poskrbele pridne čistilke:

Bauman Julka, Blekič Ajka, Čatak Kada, Dizdarevič Ramiza, Dudešin Anka, Đorđeski Rajna, Gaser Envera, Joveva Blagorotka, Klarič Jadranka, Kržič Vika, Maglič Vida, Midžan Lutfija, Metelko Valerija, Okič Besima, Omanović Ramiza, Pridiojčić Alema, Razpet Mira, Veljkovska Stojka, Vukič Stanka, Krajzel Pavla, Komac Ivana, Zagorc Angela.

Danes pa za čistočo skrbijo: Čučuk Saša, Hočevar Gordana, Kasumović Ajla, Majcenovič Monika, Miložičič Sanja, Oblak Mojca, Oitzl Zlatka, Stanković Stevka.

Šolo je potrebno tudi neprestano vzdrževati. Zanja sta v preteklosti skrbela hišnika Komac Ivan in Omanović Juso, nasledila sta ju Oman Janez in Bojan Ličof, danes pa za vzdrževalna dela skrbita Podnar Dominik in Ocepek Uroš.

Slika 27: Iris Markizeti, 2. c - Morske živali

Iz šolskih kronik in drugih evidenc smo sestavili seznam vseh zaposlenih v šoli. Kronike žal niso popolne, zato se iskreno opravičujemo, če smo koga zgrešili ali napačno zapisali njegovo ime. Morda nismo našli vseh učiteljic, učiteljev in drugih delavcev, ki so delali z nami, za nas ter s številnimi generacijami otrok na naši šoli. Prav vsak pa je vgradil svoj kamenček v mozaik trikotnika, ki nastaja med udeleženci vzgojno-izobraževalnega procesa, med učenci, starši in učitelji. Prizadevali so si, da so bili učitelji in istočasno tudi vzgojitelji. Velik pomen so dali sodelovanju in gradnji iskrenih medsebojnih odnosov, trudili so se, da bi učence naučili učiti se in kritično razmišljati.

Slika 28: Neža Tonejc, 7. c - Tone Čufar

Slika 29: Ajman Beganović, 4. a - Sončnice

Slika 30: Živa Aupič, 2. c - Dežnik

Slika 31: Valeria Idžan, 2. č - Portret

KO SPOMINI OŽIVIJO

V prvem razredu smo se učili pisati črke in številke. Mihec je napisal prvo vrsto in dvignil roko, češ, da je na koncu vrste. Zdaj pa v novo vrsto, sem mu odgovorila. Druga vrsta je bila napisana, a Mihec spet dvigne roko. Zdaj pa v tretjo vrsto. Sošolci so se oglašali s pripombami, saj ti je že povedala. A on spet dvigne roko, ko je bil na koncu vrste. Odgovorila sem mu, zdaj pa piši po klopi naprej. s sošolci smo se samo namuznili.

Slika 32: Slavka Gmajnar

Slavka Gmajnar, tovarišica

Skok z ladje v morje

Učenci petih razredov so bili v poletni šoli v naravi v Pineti pri Novemgradu. Ob koncu šole v naravi je bil organiziran izlet z ladjo v Poreč.

Med plovbo so se učitelji in vaditelji dogovorili s kapitanom ladje, da bi ob povratku v Pineto ladja zaplula čim bliže plaži, da bi najbolj hrabrim in dobrim plavalcem omogočili skok z ladje v morje in plavanje do obale.

Tako se je skok z ladje uresničil. Z ostalimi učenci, ki niso skočili, se je ladja vrnila v Novigrad. To je bilo enkratno doživetje za vse udeležence skoka v morje.

Slika 33: Peter Ličof

Peter Ličof, učitelj (šola v naravi Pineta)

Slika 34: Letovanje v Pineti

Pisalo se je leto 1957, ko so nas starši vpisali v osnovno šolo. Prav tega leta sta na Jesenicah iz ene osnovne šole nastali dve - OŠ Prežihov Voranc in OŠ Tone Čufar. Naši starši so izbrali in postali smo prvi prvošolčki na naši šoli. Poudarim naj, da smo bili prva generacija, ki smo bili Čufarjevci celih osem let, od 1. do 8. razreda. Prvo leto, to je v šolskem letu 1957 / 58, so bili na šoli le učenci od 1. do 4. razreda, v naslednjih letih je šola postopno pridobila še en razred. V prvem in drugem razredu smo imeli učilnice v prostorih današnje čistilnice, v prizidku pri čistilnici in v stavbi nasproti glavnega vhoda v Železarno, to je tam pri Jelenu, v Jaslih, kot so rekli stari Jeseničani. Kasneje je bila v tej stavbi OŠ Poldeta Stražišarja Jesenice.

Jožica (Draksler) Bergel,
učenka ter svetovalna delavka na šoli

Slika 35: Jožica Bergel

Leto 1980! Kaj vse je to leto namenilo meni, kolegom in ne nazadnje, Jeseničanom. Odprtje nove šole na Plavžu za vse učence od 1. do 8. razreda. Nova šola, velikanka, lepa, a spoštljiva in polna vprašanj. Zdelo se mi je kot lepotica, ki zviška gleda na svoje prihodnje prebivalce in se sprašuje, kako se bodo v njej znašli in ali ji bodo dali dušo ter topel hram učenosti mladim rodovom. Te dni sem doživljala nesproščeno, celo žalostno, saj se nisem pripravljala za delo z učenci - moje novo področje je bilo ogromno, doslej malo znano. Morala bi se veseliti, biti ponosna, da so mi tedanji oblastniki tako zaupali, da so me postavili za ravnateljico. Vedela sem, da bo to delo težko breme. Spraševala sem se, če ga bom zmogla. V urah premišljevanja sem spoznala, da mi okolje bolj zaupa kot jaz sama sebi in morda mi je prav to vlilo nekaj prepotrebne vere vase.

K sreči ni bilo časa za premišljevanje. Četudi je bilo vse novo, so bili problemi prav na vseh segmentih. Ne vem, kako sem v vso to "džunglo" zmogla prodirati. Iz učiteljice slovenskega in srbohrvatskega jezika sem brez kakršnih koli izobraževanj padla v poslovni svet. Nikoli si ne bi mislila, da me bo življenje peljalo v vse to.

Ko sem že na mnoga prigovarjanja obula te škornje, sem se veselila pedagoškega dela za učence in učitelje, saj bi skupaj zmogli ogromno. Zaupala sem jim bolj, kot sem jim bila sposobna pokazati. Žal je to področje moralo lep čas počakati, ko se bodo problemi poslovnega značaja le umirili do normalne meje.

Ko se obračam skoraj štiri desetletja v preteklost, ugotavljam, da človek zmore več, kot si misli. Besede moje pokojne mame so oživele. Neštetokrat je rekla, da nič ni tako težko, da bi ne moglo biti teže. In "kar zmorejo drugi, zmoreš tudi ti." Kdo bi verjel, da imajo besede tako moč. Začela sem verjeti vase in si zaupati. Vedela sem, da bom zmogla.

Nikoli ne bom pozabila neskončno velike "reke" učencev, ki je prihajala proti šoli. Veličasten pogled, ki je hkrati poglobil občutek velike odgovornosti za toliko mladih, vedoželjnih otrok, socialno, kulturno, versko zelo iz različnih okolij. Jesenice z okolico so zelo raznoliko šolsko okolje, kar je za vsestrano oblikovanje mladega človeka dobro in včasih zelo zahtevno. Tega smo se zavedali najbrž prav vsi. Delo v COŠ so začeli opravljati mnogi mladi učitelji, brez prepotrebni izkušenj, a z bogatim znanjem. COŠ z novimi elementi šolskega režima pa so zahtevali več, kot bi pričakovali. Prihajalo je do težav iz več

razlogov in brez zvrhane mere potrpljenja, razumevanja različnosti, bi bilo neprijetno. A vsi smo se nenehno učili iz praktičnih aktualnih zahtev.

Sama sem vedno verjela, da le poštena beseda in pravična strogost rodita dobro. Zdaj, po toliko letih, iskreno verjamem, da smo bili kljub vsem oviram, takim in drugačnim, svojevrstni "zmagovalci." Učenci so dobili ustrezno, premnogi odlično znanje, učitelji so s strokovnim vodenjem dosegali rezultate, ki so nam bili samo v ponos. Ob mnogih projektih smo bili "pionirji" in uspehi ob tem so nam dali spodbudo za naprej in naprej. Premišljudem, da smo bili preskromni, da bi o svojem odličnem delu več govorili, da bi dosežke z učenci bolj objavljali. ne vem! Morda nam je prav trdo delo onemogočilo sebe in učence izpostavljanje, da bi nas spoznalo širše okolje.

Spomini so oživel. Lahko bi nizala nešteto dogodkov, ki so tako ali drugače oblikovali moje delovanje. Spomini so bogati, izkušnje neskončne, včasih boleče, drugič spet polne smeha in dobre volje. Moje delovanje je bila prava Cankarjeva šola, ne pod mostom, ampak v naši velikanki.

Z razdalje, ko spomini plešejo pred mojimi očmi, vem, da je prav vsak v tem učno-vzgojnem procesu dal svoj kamenček v mozaik, v naš skupni dosežek, da smo ohranjali potreben pedagoški režim. Ob koncu pa pomislim tudi na trenutke, ko smo se ob prazničnih dneh znali poveseliti, praznovati vse praznike, četudi bolj skromno, kot je danes možno.

Napisala bi lahko veliko več, a kdo bi te spomine lahko razumel. Naj bo za zdaj le toliko.

Ljudmila Ilenič, bivša ravnateljica

Slika 36: Ljudmila Ilenič

PROJEKTI NA ŠOLI DANES

TAČKE POMAGAČKE

Že tri leta na hodniku enkrat tedensko srečujemo obiskovalko, ki ima štiri tačke in prijazno maha z repom. S svojo navzočnostjo polepša dan, sprosti ozračje in pomaga pri učenju. Zlata prinašalka Honey in učiteljica mag. Janka Bergel Pogačnik sta terapevtski par pri društvu »Tačke pomagačke«. Skupaj oblikujeta različne dejavnosti pri pouku in na dnevih dejavnosti, vsako leto vodita različne projekte na šoli (kinološki krožek, SOS – pogovori s tačko, Noč z Andersenom, Tačkin bralni klub, Noč knjige in Učiteljica s tačko). Temeljno izhodišče vseh projektov je sporočilo o medsebojni povezanosti narave in vseh živih bitij, povečevanje vključenosti drugačnih, strpnosti in empatije ter dvig motivacije za kakovostno opravljeno šolsko delo pri učencih. Projekt SOS - Tačka je v okviru razvojnih projektov ZZŠ RS januarja 2018 prejel priznanje za inovacijo, saj pozitivno vpliva na spreminjanje medsebojnih odnosov med učenci, učitelji in starši.

Janka Bergel Pogačnik

Slika 37: Tačka Honey

Slika 38: Noč z Andersenom

MREŽA ZDRAVIH ŠOL

Naša šola je že dolgo vrsto let vključena v mrežo Zdravih šol, ki jo vodi Nacionalni inštitut za javno zdravje. To pomeni, da si vsi skupaj prizadevamo za to, da bi učenci in tudi njihovi starši ter vsi zaposleni na šoli krepili in ohranjali svoje zdravje. Za to skrbi veliko zaposlenih na šoli in to na najrazličnejše načine.

Vsako leto se trudimo, da bi učenci in zaposleni na šoli zdravje krepili z zdravo uravnoteženo prehrano. To delamo tako s teoretičnega vidika (pouk gospodinjstva, naravoslovja, biologije in izbirnih predmetov) kot tudi in predvsem s praktičnega vidika. To pomeni, da je večina sadja, kruha, pekovskih izdelkov, ves med, jajca in vse hrenovke, veliko mlečnih izdelkov in mleka, nekaj mesa itd. iz ekološke pridelave. Veliko sadja in zelenjave dobimo neposredno od slovenskih kmetov, za katere vemo, da uporabljajo manj pesticidov.

Na šoli vsako leto poteka veliko delavnic in predavanj s področja duševnega zdravja, ki so namenjene učencem, njihovim staršem in tudi zaposlenim. Večino izvedejo zaposleni na šoli, nekaj pa je tudi zunanjih izvajalcev. Kot zdrava šola se trudimo, da bi se vsi učenci in zaposleni na šoli dobro počutili, za kar pa smo odgovorni prav vsi udeleženci v vzgojno - izobraževalnem procesu.

Za čim večjo količino in kvaliteto gibanja skrbijo športni pedagogi, ki z širokim naborom izbirnih predmetov in interesnih dejavnosti s področja športa, učencem omogočajo redno gibanje pod nadzorom strokovnjakov. Veliko športnih dni je namenjenih pohodom, da bi učenci spoznali kako dobro se človek počuti, ko je v naravi in prijetno utrujen.

Slika 39: V naravi

Skrbimo tudi za znanje in osveščenost na področju prve pomoči. Učenci 8. in 9. razreda spoznajo osnove prve pomoči ob najpogostejših nesrečah, uporabo defibrilatorja in tehnike oživljanja. V vsem se tudi praktično preizkusijo. Poleg tega se tisti učenci, ki jih področje zdravstva bolj zanima, lahko udeležijo Tekmovanja iz znanja o sladkorni bolezni. Na pripravah na to tekmovanje izvedo veliko o tej žal vedno pogostejši tegobi človeštva.

Saša Femc Knaflič

UNESCO

Že kar nekaj let je naša šola vključena v mrežo UNESCO šol. V obdobju šolskega leta se učitelji vključujemo v različne nacionalne in mednarodne projekte, sledimo UNESCO načelom, kot so načelo celovitosti šole, medsebojne povezanosti in soodvisnosti, podpiranja interesov in sposobnosti, menjave, spremenljivosti, aktualizacije prioritete, kakovosti medsebojnih delovnih odnosov, odgovornosti, timskega dela, dialoga, medsebojnega spoštovanja, ustvarjalnosti, solidarnosti ter upoštevamo štiri Delorsove stebre izobraževanja:

1. Učiti se, da bi vedeli.
2. Učiti se, da bi znali delati.
3. Učiti se, da bi znali živeti skupaj.
4. Učiti se, biti.

Slika 40: Ex Tempore

Slika 41: Jezikajmo - zблиževanje kultur

Slika 42: Otroštvo podaja roko modrosti

Slika 43: Menjaj branje za sanje

Linda Ropret, UNESCO predstavnik šole

MLADI OSREČUJEMO STAREJŠE

Že vrsto let v okviru projekta "Mladi osrečujemo starejše" obiskujemo stanovalce doma Franceta Berglja. V projekt se lahko vključijo učenci od tretjih razredov naprej, ki želijo stanovalcem polepšati trenutke. Pomembno je, da imajo sodelujoči otroci razvit čut do sočloveka, da so zgovorni in pripravljeni pomagati. Dva do trikrat mesečno tako vsaj dve uri preživimo v domu, kjer delamo družbo drug drugemu. Učenci in stanovalci so v projekt vključeni v polni meri. Iz tedna v teden postanemo pravi prijatelji, vedno bolj se spoznavamo in navezujemo drug na drugega. Igramo družabne igre, se pogovarjamo o življenju nekoč in danes, stanovalci nam preko slik predstavijo domače, izdelujemo izdelke ter pripravljamo razstave, pletemo, beremo v njihovi knjižnici... Učimo se drug od drugega. Otroci prinesejo nove, moderne igre, stanovalci nam pokažejo, pripovedujejo, kako so se igrali včasih. Ker imajo v domu tudi majhno kuhinjo, otroci stanovalce včasih pogostijo; spečejo palačinke, naredijo sadno kupo, spečejo pecivo...

Za dejavnosti se dogovorimo sproti, odvisno od trenutnih tem, zanimanja otrok in stanovalcev. V pomladanskih mesecih se ob lepem vremenu dogovorimo za srečanja pred domom, kjer pripravimo pogostitev s piškoti in kavico. Otroci so skupaj z nekaterimi stanovalci v preteklosti polepšali okolico doma z risanjem narcis na zaščitne ograje.

Naša druženja potekajo do konca šolskega leta, nekateri otroci pa stanovalce obišejo tudi med prazniki in počitnicami.

Sam projekt, dosežke, rezultate je težko opisati. Še najbolj jih opredeljujejo naslednje besede: prijateljstvo, medsebojno zaupanje, medsebojna pomoč, pozitiven odnos do družbeno koristnega dela.

Slika 44: Obisk oskrbovancev doma

Mentorica: Alenka Mirtič Dolenc, prof. RP

TIME FOR TEA IN IGRA KOCKA ČLOVEČNOSTI

Na naši šoli v šol. letu 2017/18 poteka mednarodni projekt Erasmus + z naslovom Time for tea, ki ga vodi učiteljica Urška Willewaldt.

Tema projekta je osveščati mlade, kako s svojimi dejanji lahko vplivajo na to, kakšna bosta človek in svet 21. stoletja. Sodelovanje poteka med poukom ali v delavnicah, svoje misli upodabljajo v slikah, drugih praktičnih izdelkih in besedah. Skupina 15 učencev predmetne stopnje je pod mentorstvom Urške Willewaldt naredila korak dlje in razmišljala, kako izzvati našo družbo in kako jo nagovoriti k temu, da bo človečnost sprejela za svoje temeljno poslanstvo. Izoblikovala je igro Kocka človečnosti in sestavila izzivalna vprašanja. K igranju igre je povabila vse učence in delavce šole, šolske stene okrasila s pozitivnimi mislimi ter se povabila na skodelico čaja k predsedniku države g. Borutu Pahorju, ki je bil navdušen nad sporočilom igre. Igra Kocka človečnosti je bila v Londonu nagrajena kot inovacija. Povabljeni smo, da se priključimo nadaljevanju projekta in igro nadgradimo.

Mentorica projekta: Urška Willewaldt

Slika 45: Obisk pri predsedniku države

Slika 46: Sodelujoči pri projektu

NA ŠOLI MI JE VŠEČ

Kaj mi je na naši šoli všeč? Ja, marsikaj. Všeč mi je, da ima šole urejeno okolico, tudi prostori v njej so lepi. Še lepšo pa jo naredijo (nekateri) učitelji, ki nam učno snov dobro razložijo, nam z veseljem pomagajo ... Tudi hrana je odlična – okusna in vedno jo lahko dobimo še več. Aja, pa bazen! Marsikatera šola ga nima, mi pa ga imamo in v njem radi plavamo in se zabavamo.

Nika Podlipnik, 7. b

Meni pa je poleg prijateljev, sošolcev, dobre razlage na tej šoli zelo všeč, ker ima lepo porisane zidove, krasijo jih tematske risbe nad posameznimi učilnicami. Rada sem tudi v mali telovadnici, ki ima »gobe«, v katere skačemo in se imamo prav super.

Dalija Hajrlahović, 7. b

Slika 47: Barvanje za Guinnessov rekord

Slika 48: Obisk Marka Sorška - Sokija

V šolo hodimo, da bi se učili in svoje znanje obogatili. Na naši šoli je veliko lepih, posebnih in »zakon« stvari. Jaz jih bom opisala le nekaj. Tiste, ki se mi zdijo najpomembnejše. Rada imam sošolce in ostale učence, ki so zabavni, družabni in prijetni. Seveda ne smem pozabiti tudi na učitelje, ki nas učijo in nam znanje delijo. Rada imam tudi prireditve in zabave, ki nas nasmejijo, kaj naučijo in razveselijo.

Salina Hajdinjak Šumež, 7. a

Zelo so mi všeč sošolci, no, predvsem tisti, ki so prijazni. Oni so moji prijatelji. Skupaj se zabavamo in se smejimo, ko hodimo po hodnikih šole. Učitelji so v redu, nekateri so bolj prijazni od drugih. Tisti, ki so prijazni, so mi zelo všeč. Šola je urejena. Je na zelo lepi lokaciji - stran od prometne ceste, ima bazen, igrišča, telovadnici, dvorano in galerijo. Učilnice so zelo prostorne, kar mi je všeč. Hrana je okusna, bio in raznolika ter predvsem zelo zdrava. Ravnateljica mi je zelo všeč, saj nas ima rada in ni prestroga. Nekateri predmeti so lažji od drugih, a nam učitelji vse razložijo in nam pomagajo, če česa ne razumemo.

Tiana Petrović, 7. b

Slika 49: Ambrož Tomšič, 3. b - Sadje

Na tej šoli so mi všeč učitelji – so zabavni, radi pomagajo, večinoma niso vedno samo resni in strogi, nekateri imajo celo čisto svoje »fore« in to mi je res všeč.

Islam Begić, 7. b

Na naši šoli večkrat gostimo poznane slovenske umetnike – glasbenike, pesnike, pisatelje ...

Takrat spoznamo kaj novega na drugačen, bolj komičen način.

Dušica Bekvalac, 7. b

Slika 50: Maša Trifoni, 4. b - Prijatelji

Naša šola ima kar nekaj posebnih koticov, v katerih se učenci zelo radi zadržujemo. Vsak tak prostor pa je na nek svoj način poseben. Meni je najljubši kotic galerija. Tam se sprostimo in celo šolsko uro poslušamo glasbo, plešemo, se zabavamo in se pogovarjamo.
Julija Vučkovski, 8. c

Na naši šoli imamo lepe učilnice. Mnoge so okrašene s plakati, risbami, fotografijami ... Rada prihajam v šolo, še posebej zaradi tega, ker imam med sošolkami tudi prijateljice, s katerimi se rada družim in mi v življenju veliko pomenijo.
Alina Bektašević, 7. b

Slika 51: Manca Šlibar, 4. c - Tulipani

Na šoli mi je marsikaj všeč, težko bi izpostavila le eno stvar. Všeč mi je recimo hrana, tako za malico kot kosilo, pa sošolci in prijatelji, s katerimi se vsak dan srečujem, pa da ne pozabim na šolski zvonec, ki menja svojo lepo melodijo ... No, zmaga pa t. i. galerija, plesna telovadnica z ogledali.
Tjaša Kavčič, 8. c

Na naši šoli je velika prednost ta, da imamo plavalni bazen, ki vsem našim šolarčkom omogoča razvijanje plavalnih veščin, česar številne druge šole nimajo :)
Hana Šturm, 7. b

Na šoli se imam super, saj se lahko družim s svojimi vrstniki, sošolci in z najboljšimi prijatelji. Z mnogimi med njimi se lahko srečam le v šoli, saj smo v popoldanskem času precej zasedeni.
Živa Humerca, 7. a

Slika 52: Butrint Sadikaj, 5. č - Ples

Slika 53: Ariana Burnič, 3. b - Metulj

Slika 54: Neja Mlakar, 1. c - Kuža